

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

1 Koningen 1:1-4:34

In 1 Koningen wordt het verhaal vervolgd van Israël, dat is vastgelegd in 1 Samuel en 2 Samuel.

David had beloofd dat Salomo na hem koning zou worden. Toch had David geen stappen ondernomen om de volgende koning aan te wijzen. Evenmin had hij zijn zonen begeleid en gecorrigeerd.

Adonia kroonde zichzelf tot koning, net zoals Absalom dat ooit had gedaan. Dit zorgde voor veel verwarring in Israël.

Nathan en Bathseba overtuigden David om Salomo tot koning te benoemen voordat David stierf. Davids laatste woorden aan Salomo gingen over de mensen die hem hadden gesteund of tegengewerkt. Salomo volgde Davids instructies op over hoe hij hen moest behandelen. Dit omvatte het doden van degenen die Salomo's autoriteit als koning uitdaagden.

Davids laatste woorden gingen ook over hoe Salomo moest leven zoals God wilde dat hij zou leven. De koningen na David moesten God trouw blijven met heel hun hart. Dat was onderdeel van Gods verbond met David.

Toen Salomo om wijsheid vroeg, gaf God hem meer wijsheid dan wie dan ook ooit had gehad. De Israëlieten erkenden hoe wijs Salomo was. Salomo's wijsheid bleek uit de beslissingen die hij nam als rechter in moeilijke zaken.

De regering van Salomo had controle over de bevolkingsgroepen rondom Israël. Mensen uit deze naties erkenden ook de wijsheid van Salomo en kwamen om hem te horen spreken.

De Israëlieten leefden in vrede en rust. Ze hadden alles wat ze nodig hadden en werden niet slecht behandeld door hun vijanden. Dit waren enkele van de zegeningen van het verbond.

De Israëlieten moesten erg hard werken om de regering van Salomo te ondersteunen. Lokale gouverneurs zorgden elke maand voor al het voedsel en de benodigdheden die de koning gebruikte. Samuel had de Israëlieten gewaarschuwd dat dit het gevolg zou zijn van hun keuze voor een koning. (1 Samuel 8:11-18).

1 Koningen 5:1-8:66

Salomo liet een tempel bouwen voor God in Jeruzalem. Hij gebruikte materialen die de koning van Tyrus aan hem gaf. Hij schakelde een vakman uit Tyrus in voor alles wat van brons gemaakt was.

Duizenden mannen werden gedwongen om te werken aan de voorbereiding van al het hout en steen voor de tempel. Het duurde zeven jaar om de tempel te voltooien. De tempel was op tijd klaar voor het Loofhuttenfeest. Alle Israëlieten verzamelden zich om offers te brengen, te bidden en veertien dagen lang dit vreugdevol te vieren.

God had de Israëlieten niet gevraagd om een tempel te bouwen om Hem te aanbidden. David en Salomo wilden deze bouwen. God accepteerde hun verlangen en gebruikte de tempel zoals Hij de heilige tent had gebruikt. Het werd de plaats waar God aanwezig was in Israël. Hij maakte dit bekend door een wolk te sturen om de tempel te vullen. De wolk was een teken van Gods heerlijkheid.

Wat voor God het belangrijkste was, was dat zijn volk Hem volgde en gehoorzaamde. God herinnerde Salomo hieraan in een boodschap. De koning moest het voorbeeld geven van volledige trouw aan het verbond van de berg Sinaï. De stenen tafelen in de ark van het verbond waren een weergave van dit verbond.

De zegeningen en gebeden van Salomo toonden iets belangrijks aan. Hij begreep dat hij en het volk de verantwoordelijkheid hadden om trouw te blijven aan God. Door dit te doen, zouden andere volken beseffen dat de God van Israël de ware God is. Salomo begreep ook dat God geen tempel nodig had om in te wonen. Een door mensen gemaakt gebouw kan God niet bevatten. Maar de tempel zou Gods volk helpen herinneren dat God bij hen was. Ze konden daarheen gaan om te bidden, of hun lichaam naar de tempel keren om te bidden, zelfs als ze ver weg van Jeruzalem waren. Dit zou hen helpen te bidden en God te vragen hun zonden te vergeven. Het zou hen helpen te vertrouwen dat God hen hoorde en actie ondernam om hen te helpen. Dit gold zowel voor de Israëlieten als voor buitenstaanders die God aanbaden.

1 Koningen 9:1-9

God herhaalde aan Salomo het verbond dat Hij met David had gesloten. Hij zei tegen Salomo dat hij trouw met Hem moest wandelen zoals David had gedaan. Dit betekent dat iemand God moet liefhebben en Hem moet gehoorzamen zolang hij leeft.

David had niet de gehele wet van Mozes gehoorzaamd. Hij deed enkele dingen die God verafschuwde. Deze gebeurtenissen zijn vastgelegd in 2 Samuel. Maar hij keerde zich altijd af van zijn zonden, toonde berouw en vertrouwde erop dat God hem zou vergeven.

Hij aanbad altijd alleen God en vereerde nooit valse goden. De koningen uit de familielijn van David moesten in die opzichten zoals David zijn.

Als ze dat niet waren, zouden de verbondsvloeken alle Israëlieten treffen. Dit omvatte de vloeken van het Sinai-verbond en de verwoesting van de tempel.

Zowel het volk als de koning moesten God gehoorzamen en alleen Hem aanbidden. Alleen dan zouden ze veilig zijn voor hun vijanden en de zegeningen van het verbond ontvangen.

1 Koningen 9:10-11:43

Salomo ondernam veel acties om van Israël een machtige natie te maken. Hij liet talloze steden en paleizen bouwen. Hij sloot overeenkomsten met de koningen, koninginnen en bevolkingsgroepen rondom Israël. Hij maakte zijn leger groot en sterk. Mensen uit vele naties waren onder de indruk van hem. De koningin van Sheba prees de Heer voor de manieren waarop God Israël zegende door Salomo.

Salomo bereikte dit allemaal door verschillende dingen te doen. Hij verplichtte de Israëlieten voor hem te werken en maakte de Kanaänieten tot zijn slaven. Hij verwierf ook veel paarden en strijdagens om te gebruiken in gevechten, wat zijn leger zeer machtig maakte. Daarnaast trouwde hij met vrouwen uit andere bevolkingsgroepen, een gebruikelijke praktijk voor heersers in zijn tijd. Dit was een manier waarop leiders van bevolkingsgroepen overeenkomsten met elkaar sloten over zaken, handel en het vermijden van aanvallen.

Salomo was een zeer machtige koning vanwege alle arbeiders, paarden en vrouwen die hij had. Maar deze zaken waren in strijd met Gods regels voor koningen in Israël (Deuteronomium 17:14-20). Ze

brachten Salomo ertoe verkeerde dingen te doen. Hij aanbad niet alleen God en was niet trouw aan het verbond van de berg Sinaï. Daarom stond God toe dat vijanden Israël aanvielen. En de familielijn van David zou niet langer over alle 12 stammen mogen regeren.

Jerobeam werd door Ahia de profeet gezalfd om koning te worden over tien van de stammen. Toen Salomo dit hoorde, keerde hij zich niet af van zijn zonden en toonde geen berouw. In plaats daarvan gedroeg hij zich zoals Saul zich had gedragen. Salomo probeerde Jerobeam te doden, net zoals Saul had geprobeerd David te doden.

1 Koningen 12:1-14:31

Het verhaal van Rehabeam beschrijft hoe de 12 stammen zich in twee naties opsplitsten. Rehabeam negeerde wijs advies over leiderschap. Hij wilde het volk van God niet dienen of voor hen zorgen. Hij handelde niet eerlijk en rechtvaardig zoals David had gedaan. Daarom stopten tien stammen met hem te volgen. Zij vormden het noordelijke koninkrijk en werden Israël genoemd.

Toch bleef God trouw aan zijn verbond met David. Hij zorgde ervoor dat Davids familielijn kon blijven regeren. Rehabeam was koning over de stammen Juda en Benjamin. Zij vormden het zuidelijke koninkrijk en werden Juda genoemd. Onder Rehabeam was het zuidelijke koninkrijk niet machtig en kende het geen vrede en rust.

Jerobeam was de koning van het noordelijke koninkrijk. God had beloften aan Jerobeam gedaan, vergelijkbaar met zijn beloften aan David. Jerobeam moest trouw zijn aan God, net zoals David was geweest. Maar Jerobeam vertrouwde Gods woorden niet. Hij vreesde dat hij zijn macht zou verliezen als de Israëlieten God in Jeruzalem bleven aanbidden. Daarom plaatste Jerobeam gouden beelden in Bethel en Dan en beweerde dat zij de ware God waren. De mensen aanbaden deze beelden. Dit was vergelijkbaar met de situatie toen de Israëlieten het metalen kalf aanbaden dat Aäron had gemaakt.

Een man uit Juda bracht een boodschap van God over Jerobeam en zijn aanbiddingspraktijken. Jerobeam toonde geen berouw over zijn zonden en keerde niet terug naar God toen hij de boodschap hoorde. Hij stopte niet met zijn slechte levenswijze, zelfs niet nadat God zijn hand had genezen. Later profeteerde Ahia over Gods oordeel tegen Jerobeam en het noordelijke koninkrijk.

1 Koningen 15:1–22:53

Alle koningen in het zuidelijke koninkrijk werden vergeleken met David. Abia gehoorzaamde God niet zoals David dat had gedaan. Maar Asa en Jehosafat deden dat wel. Zij zorgden ervoor dat de mensen alleen God aanbaden.

Alle koningen in het noordelijke koninkrijk werden vergeleken met Jerobeam. Nadab, Baësa, Ela, Zimri, Omri, Achab en Ahazia aanbaden valse goden, net zoals Jerobeam dat deed. Achab deed zelfs meer slechte dingen dan Jerobeam had gedaan. Achab sloot een vredesverdrag met de koning van Aram. Toch had God bevolen dat deze koning apart gezet moest worden om vernietigd te worden.

Achab en Isebel lieten Nabot vermoorden en stalen vervolgens Nabots land. Isebel doodde ook veel profeten die trouw waren aan God. Toch bleef God boodschappen naar Achab sturen via profeten. Keer op keer toonde God aan Achab dat de Heer de enige ware God is. God bewees dit toen hij vuur naar het altaar op de berg Karmel stuurde. Hij bewees het ook toen hij Achabs leger de overwinning gaf op het leger van Aram. Maar Achab keerde na die gebeurtenissen niet terug naar God. Hij toonde alleen nederigheid voor God toen Elia Gods oordeel tegen hem aankondigde.

God beschermde Elia jarenlang tegen Achab en Isebel. God gebruikte raven, een weduwe en een engel om Elia van voedsel te voorzien. God verhoorde Elia's gebeden door wonderen te verrichten. God verrichtte een wonder toen Hij het leven teruggaf aan de zoon van de weduwe die was gestorven. Hij verrichtte ook een wonder op de berg Karmel om te laten zien dat Baäl een valse god was. God ging aan Elia voorbij op de berg Horeb. Dit betekende dat God zich op een bijzondere manier aan Elia openbaarde. Berg Horeb was een andere naam voor de berg Sinaï. God was vele jaren daarvoor aan Mozes voorbij gegaan op de berg Sinaï (Exodus 33:21 – 34:7).

Elia en Mozes waren beiden profeten met een zeer nauwe relatie met God. Elia voelde zich hopeloos en alleen omdat hij dacht dat hij de enige Israëliet was die trouw bleef aan God. God troostte Elia door hem te vertellen dat er nog enkele duizenden Israëlieten waren die God aanbaden. God gaf hem ook Elisa als helper.